

ANUL VI

MARTIE 1936

Nr. 3

Motto : *Fără cinste și legalitate asanarea țării este imposibilă*

SIC COGITO...

REVISTĂ PERIODICĂ LUNARĂ

Director : D^R. VICTOR CORBUL, medic-colonel în retragere
Redactor : CLUJ, Str. Gen. Grigorescu Nr. 16.

NB. Toată revista fiind scrisul meu, articolele nu sunt semnate aparte

„Ceva“ despre debaterile parlamentare.

(Nedumeriri)

De mai mulți ani urmăresc mult - puțin activitatea din Parlamentul nostru ; în fiecare an respective în fiecare sesiune parlamentară aflăm acelaș lucru : cu ocasiunea discuții la Mesagi sau a alegerilor (generale ori parțiale) se înscriu deci și deci de oratori, nu doară că ar avea de spus ceva deosebit, ci simplamente ca să facă vorbărie, pentrucă cele ce se spun la discuție, respective observările la Mesagi sunt aproape în întregime „vorbe goale“, teorie și iarăși teorie, se pierde numai timpul scump ; cei dela guvern spun și promit toate bunătățile, își lasă gura apă și cugeți că țara din toate punctele de vedere este fericită, mulțămită ; opoziția critică punct de punct tot ce se spune în Mesa-

giu, dar atât unii cât și alții sdrobesc numai la vorbe goale, fără de cel mai mic folos practic ori folositoare țării. respective contribuabililor și tot ce se spune de oratori nu se pune în practică așa că tu cetățean rămâi desamăgit dela început până la fine ; toți își aruncă reciproc tot ceiace și ei au făcut respective păcătuit atunci, când se aflau la putere ; așa se pierde timpul scump, necesar pentru desbaterea proiectelor de legi. Ar trebui fixat că la discuția la Mesagiu, nime să nu poată vorbi mai mult de 10 (dece) minute, pentru a pune frâu vorbării.

Tot așa ar trebui să se procedă și la discuția asupra validării alegerilor !

Când însă e vorba de desbaterea unor proiecte de legi și votarea lor, atunci parlamentarii nu cam au mare interes, rămân pe la bufet sau nu merg deloc la ședințe, așa că de multe ori nu se pot ținea desbaterile, dar mai ales nu se poate vota respectiva lege, din lipsa numărului regulamentar de parlamentari pentru votare ; de nenumărate ori s'au suspendat ședințele din atari motive, ba chiar și când parlamentul e în număr, cei mai mulți sunt de față numai cu fisicul, nu se interesează de desbaterea respectivei legi, nu pun amendamente, toți au grabă ca să se finească desbaterea ; totdeauna sunt numai 2 - 3 cari critică, propun, totdeauna aceiași, cari îndreptează unele lacune din proiectele de legi, ceilalți în majoritate sunt numai mașina de votat sau au menirea de a face sgomot, de a intrerupe pe oratori, aruncând de cele mai multe ori cuvinte necumpănite, cari provoacă numai scandal ! ba ce e mai mult mulți nice nu știu ce lege se desbate, dar votează și numai ulterior își dau seama despre ce e vorba, după votare. Aceasta e cauza pentru care legile votate în majoritate sunt nepractice, neaplicabile, nu mulțămesc nice pe unii, nice pe alții și de multe ori sunt declarate de neconstituționale și apoi desființate, ori desbătute din nou.

În un singur punct sunt parlamentarii cu toții de una și aceiași părere, nu fac opoziție, se presintă regulat la chemare : *e incasarea diurnelor !...* Aș voi să știu câte sute de milioane consumă anual parlamentul nostru pentru activitatea ce o desfășoară ? ...

Oare nu se va afla cineva care se aibă curajul și se reducă numărul parlamentarilor : al deputaților la 200, iar al senatorilor la 100 ? ... până când se va mai abusa de bugetul țării ? ...

Marele imperiu roman, aproape toată lumea cunoscută de pe acel timp, se governa de 300 senatori și nimic mai mult ! ...

In fine . . . a sosit ! . . .

În fine, după îndelungate pertractări cu statele respective, cari puneau anumite condițiuni, ne-a sosit voios în țară, dragă-țoasă . . . a . . . pardon ! voiam să spun că în fine a sosit și dl Grosz-Cagero în țară ! . . . Din cele ce am cetit până acuma în gazetele din capitală despre interogarea lui și grija cu care e încunjurat mult mă tem că el se va constitui parte civilă ca și alți ilustrii antecesori din anii din urmă, ba mi-e frică, că va da și Statul în judecată pentru daune și despăgubiri morale ! . . . Ce va fi până la fine, o să vedem ! . . .

* Scriam aceste șire trei zile după sosirea lui Grosz la București.

Și iarăși despre . . . monedele false.

(Pentru dl Ministru de finanțe).

Se pare că în timpul din urmă monedele de 100 lei se falsifică în o măsură așa de considerabilă încât aproape toată lumea nu mai voiesce a le primi în plată ; în prăvălii, pe piață toți le ciocănesc, le sună, și la fine după multă cercetare îți spune : dle, mi se pare că moneda aceasta e falsă și cere altă ; când le-am primit, le caut, le sun, le aseamăn cu alte monede, le aflu de bune, dar când voiesc se plătesc, mi se spune : moneda asta nu e bună, așa că am ajuns acolo, că nu mai primesc monede de 100 lei, ci cer bani mărunți . . . eu cuget, că aceste monede de 100 lei să fie scoase cât de curând din circulație și să se bată altele mai mici, cam de mărimea unei piese actuale de 10 lei, dar cu nesce desemne mai fine, mai greu de imitat . . .

Chiar și monedele de 250 lei, - nu le prea vești în circulație - noue cum sunt, dacă voiesci a plăti cu ele, publicul se uită cam cu neîncredere la ele, deoarece abia puse în circulație și cetesc deja în gazete că s'au descoperit falsificări ! . . . nu e mirare căci și aceste monede (de 250 lei) sunt foarte dur executate, desemnele sunt ceva de toate zilele, inscripția cu litere prea mari, totul prea grosolan, nice o fineță în desemne ; moneda ca atare prea groasă, marginea, pe lângă linia șerpuitoare, ar fi trebuit se conțină prin întreruperea liniei pe 3 locuri și deviza „nihil

sine deo", în litere mici, în trăsuri esacte, subțiri, foarte fine — căci acelea ar îngreuna foarte mult falsificarea; așa cum sunt e destul să arunci moneda pe lut cleios și ai gata tiparul.

Eu cuget că procedeul descris aici s'ar putea aplica și la desemnarea și baterea noiei monede de 100 lei.

Plata Pensiilor.

(O propunere pentru dl Ministru de finanțe).

Mi s'a întâmplat că la plata pensiilor pe luna Iulie 1935 am întârziat cu vre-o 5 zile; mergând să ridic pensia mi s'a spus că nu ar fi acreditive; eu cred că procedura a fost ilegală, căci acreditivele pentru pensiile lunare se trimit global pentru toate pensiile; dar a mai fost o cauză: după cum am fost informat mai târziu Casa Glă de Pensiuni a trimis Adm. Fin. Cluj, cu vreo 100 mii lei mai puțin decât a cerut Adm. Fin.

Mi s'a spus la Biroul Pensiilor să fac o cerere la Casa Glă de Pensiuni; am făcut cererea în luna August 1935. Nu voiesc a înșira aci câte scrisori recomandate de intervenții la cei în drept am trimis în cauză, cu toate acestea pensia abia am primit-o în 5 Martie 1936, adică după 6 $\frac{1}{2}$ luni, pe când un domn, tot din Cluj, care de asemenea întârziase și-a primit pensia deja după vre-o 10 zile... Poftim tratament egal!...

Dle Ministru de finanțe, eu cuget că ar trebui dat un ordin general că Adm. fin. să nu închidă computurile despre plata pensiilor, decât după trecerea a 15 zile dela efectuarea plăților pensiilor pentru luna respectivă!

Această operație nu cere multă osteneală; ordinul ca atare ar fi foarte bine venit!...

